

BÉCSI MOBILITÁS 2023.

I. rész: Kenyeres Ildikó és Szécsiné Tamasi Katalin

2023. május 14-én vasárnap nagy izgalommal vágtunk neki 15 diákkal a szomszédos ország fővárosába, Bécsbe. A gyerekek 9. és 11. osztályosok, építészet és környezetvédelem-vízügy ágazatban tanulnak iskolánkban, 3 lány és 12 fiú indult el velünk (Kenyeres Ildikó és Szécsiné Tamasi Katalin tanárok) dolgozni, kulturális élményekkel gazdagodni. Kenyeres Ildikó már ősszel is részt vett Bécsben egy mobilitás programban és van már helyismerete a városban.

Miután elbúcsúztak a gyerekek a szülőktől, 7 órakor elindultunk a kényelmes kis busszal, többszöri megállás után 13 óra körül értünk Bécs Simmering városrészébe, ahol a Jimmy's Apartmanházban foglalhattunk el szállásunkat: minden lakásban nappali, hálószoba, fürdőszoba, teakonyha állt rendelkezésünkre. A Simmering néven ismert 11. kerület lakó- és iparnegyedben diszkontüzletek és kebabosok szegélyezik a Simmeringer Hauptstrasse elnevezésű főutat. A négy 19. századi gáztárolóból átalakított Gasometers épületegyüttes ma üzleteknek, rendezvényközpontoknak és lakásoknak ad otthont.

Vasárnap:

Az első este pizzát kaptunk a közeli Deliciosus étteremből, mint később kiderült, minden nap este 6 órakor itt vacsorázunk. A gyerekek hamar „belakták” a lakásokat, felderítették hol a mosógép, szárítógép. Sajnos már elindulásunkkor folyamatosan romlott az idő, de akkor még bíztunk abban, hogy nem tart sokáig az „aranyat érő” májusi eső. Utólag el sem hisszük, hogy 5 napig nem láttuk a napot, folyamatosan esett az eső, hideg volt, vastag kabátban jártunk. Már a múltba visszatekintve nem olyan drámai, de akkor nem örültünk neki, főként, hogy a gyerekeink közül többen nem irodai munkára érkeztek az osztrák fővárosba.

Megérkezésünkkor egy Bécsben tanuló szimpatikus egyetemista fiú várt minket az apartmanháznál, aki ellátott minket a legfontosabb információkkal.

Az eső ellenére még vasárnap felderítettük a fő közlekedési vonalakat: az U3-as metró és a 71-es villamos segítségével 20 perc alatt elérhető innen a belváros. A gyerekek feltalálták magukat az 5 napos eső idején is, és elmentek csoportosan „metrózni”, tanulták a közlekedést, átszállást, hol a megálló, melyik irányba kell elindulni.

Vasárnap érkezés után a Stephansdomot (Szent István Székesegyház) Bécs egyik jelképét, és ugyanakkor a város központját néztük meg. 136 méteres magasságával Ausztria legmagasabb temploma, a belváros szívében található dóm 107 méter hosszú, négy tornya közül a 136 méter magas déli torony a legmagasabb. 343 lépcsőt megmászva fel lehet jutni a toronyör-szobába, ahonnan káprázatos kilátás nyílik Bécsre. A gyerekeink szerettek volna felmenni, de erre még ekkor nem kerülhetett sor, fáradtak voltunk. De elmondtuk nekik: 13 harang van itt, a legismertebb harangja, a Pummerin a 68 méter magas északi toronyban található. Ez Európa második legnagyobb szabadon lengő templomi harangja. A Stephansdom tetején színes cserepekből rakták ki a császári és királyi hatalmat jelképező kétfejű sast, valamint Bécs városa és Ausztria címerét. Különös ismertségre tett szert a Stephansdom azért is, mert Bécs legismertebb édességét díszíti: a Manner Schnitten rózsaszín csomagolásán tornyosul a márkafelirat felett.

Utunk a Szent Péter templom felé vezetett, ahol éppen ekkor kezdődött a szentmise, gyönyörű templomi éneket és német nyelvű szentbeszédet hallgattuk, megálltunk egy kicsit, a lelkünkre is figyelve. Az eső egyre inkább rákezdett, a szél is feltámadt, de megnéztük a Hofburgot, elmentünk a Sissi Múzeum termei mellett. A bécsi Sisi Múzeum eredeti lakókörnyezetében, autentikusan mutatja be a híres osztrák-magyar császárné, „Sisi” életútját. Itt található a Spanyol Lovasiskola, amely egyedülálló a világon abban, ahogy megőrizték és továbbra is ápolják a reneszánsztól napjainkig a lovaglás magasiskolájának művészetét.

A Hofburg az egykori császári palota. Egyszerűen csak Burgnak szokás nevezni. Monumentális, tekintélyt sugárzó épületegyüttese évszázadok óta az osztrák főváros egyik dísze. 18 épületrész, 54 lépcsőház, 26 folyosó 19 udvar és 2600 helyiség található, a komplexumban 5000 ember él és dolgozik. („A jó császár tulajdonképpen átjáróházban lakik” – mondta egy alkalommal I. Ferenc József.)

Az első este beleszerettünk ebbe a városba, vártuk az előttünk álló kalandokat.

2023. május 15-május 21. Első hét

Hétfő: Izgalmas napra ébredtünk, elkezdődtek bécsi hétköznapjaink. Kiderült, minden reggel az 1 metrómegállóra lévő Felber pékségbe kell elmennünk a reggeliért, majd a Gourmet nevű ételszállító cég hozza az ebédünket, illetve az „építészeknek” külön ételcsomagot. Hosszú napok egyeztetése és szervezése után alakult ki a végleges rend, mikor, melyik napra hány

adag ételt kapunk, mit kap a laktózérzékeny, az építész, a kertész, az irodista... Az első napok komoly logisztikai feladata volt az étkezés észszerű rendszerének kialakítása. (Tökéletes sosem lett.)

A Welcome Meeting is ezen a napon volt, a társalgóban Théo és Nadja, az Aus Training iroda képviselői fogadtak minket, elbeszélgettek a gyerekekkel, megtudhattak sok mindent a munkahelyükről, illetve a kulturális programokról, szituációs játékokkal készültek a meglepő élethelyzetekre: Mit teszel, ha eltévedsz, beteg leszel, otthon felejtetted a bérletedet. stb.

Hétfőn és kedden mindenkit elkísértek tömegközlekedési eszközön oda, ahol a következő 4 hétben dolgoznak: tervező, kivitelező építőipari vállalkozók, egy városszéli farm, az Aus Training iroda munkatársai várták a 15 diákunkat. Öt különböző helyen dolgoznak, 6 környezetvédelem-vízügy szakirányban tanuló diákunk a Dunához közel lévő farmon, kertészetben, 6 tanulónk tervező, kivitelező cégeknél, 3 tanulónk az Aus Training irodánál dolgozik, ők izgalmas építészettel kapcsolatos kreatív feladatokat végeznek.

Bakk Norbert 9.D , Oravecz Lajos Levente 9.D , Kálló Bence 11.D, Lukács Levente 9.D
Tákos Attila 11.D , Török Ákos Tibor 11.D különböző építőipari cégeknél kaptak munkát.
(Jan Bau, MIBAG stb.)

A Land is Sicht kertészetben: Fehér Hanna 9.B, Györe Ádám Richárd 11.B, Lajkó Orsolya Judit 9.B, Sárai-Szabó Sámuel 9.B , Soós Dániel Viktor 9.B , Szunyogh Bence Ádám 11.B

Aus Training: Bíró Bálint Martin 9.D , Matók Erika 11.D , Tajti Bence 9.D

Kedd és szerda a két tanulónap volt: mindenki eljutott a munkahelyre, megestek aranyos történetek rossz irányba „induló” vonatról, „véletlenül” becsukott ajtóról, a „nem tudom, hogy hogyan jussak be az ajtón” eseményekig vagy a „véletlenül becsuktam egy ajtót, a kulcs belül maradt” történetekig. A diákjaink nagyon ügyesen alkalmazkodtak a megváltozott körülményekhez, dicsérték a munkaadók motiváltságukat, örömmel és bátran beszélgettek, ki angol, ki német nyelven.

Amíg a diákok a munkahellyel barátkoztak, mi tanárok szerveztük a kissé nehezen induló élelmiszerellátást, a diákok egyéb ügyes-bajos dolgait, megbeszéléseken vettünk részt az iroda munkatársaival, de a kevés szabadidőben elmentünk az Albertina Múzeumba, mely Bécs városközpontjában Albrecht főherceg palotájában található. A múzeum a világ egyik

legnagyobb és legjelentősebb grafikai gyűjteményének ad otthont, többek között körülbelül 65 000 rajznak és több mint egymillió rézmetszetnek. Az Albertina a nevét alapítójáról, Albert Kázmér szász–tescheni hercegről kapta. Európa egyik legszebb klasszicista palotája ez az épület, a legnagyobb Habsburg lakópalota dísztermeit hajdanán Mária Terézia császárnő kedvenc lánya, Mária Krisztina hercegnő, később pedig annak örökbefogadott fia, Károly herceg, a Napóleon elleni asperni csata győztese használta. A ragyogó sárga, zöld és türkiz színekben pompázó, részben eredeti bútorokkal berendezett dísztermek a hajdani lakók korába repítik vissza a látogatókat. Érdeemes megcsodálni mind a faragványok teljes aranyozását, amely a speciális "Albertina-Gold" ötvözzel készült, mind pedig a művészien kivitelezett parkettaborítású, rózsza- és ébenfa intarziákkal díszített padlót. Páratlan és egyedülálló: nem véletlen, hogy az Albertina 2018-ban felkerült a „világ 7 városi csodájának” a listájára. A 21 teljes egészében helyreállított és értékes eredeti bútorokkal berendezett **díszterem** ragyogóan tükrözi a Habsburg idők lakó- és reprezentációs kultúráját.

Sajnos a szerdai napunkat befolyásolta 2 diák betegsége, így újabb kalanddal bővült az életünk, amit szívesen kihagytunk volna: orvoshoz mentünk, péntekig táppénzre küldte a gyerekeket a nagyon kedves doktornő, de szerencsére már csütörtökön jobban voltak a betegek.

Áldozócsütörtök munkaszüneti nap Ausztriában, így kaptunk egy napot, hogy programot szervezzünk: A Belvedere palotába mentünk el, amely Ausztria legnevezetesebb múzeuma. Ez a program nem szerepelt az iroda által megszervezettek között, mi, kísérőtanárok szerveztük. A Belvedere nem csak pompás barokk kastély, hanem Ausztria egyik legértékesebb műgyűjteményének is otthont nyújt, amely magáénak tudhatja Gustav Klimt, Egon Schiele és Oskar Kokoschka néhány főművét.

Savoyai Jenő herceg (1633–1736), a sikeres hadvezér és művészetbarát Lukas von Hildebrandttal építtette magának a Belvedere nevű nyári palotát – akkor még Bécs városkapui előtt.

A barokk palotacsoport két kastélyból áll (Alsó- és Felső-Belvedere), ahol mára az osztrák művészet remekei – a középkortól napjainkig – találtak otthonra. Hihetetlen élmény volt végignézni a kibővített Klimt kiállítást, sokáig álltunk híres alkotásai előtt. A Belvedere gyűjteményének legértékesebb műalkotásai közé tartozik Gustav Klimt 24 festménye, többek között *A csók* és a *Judit* az arany festmények sorából. Főleg Klimt *A csók* című festménye világhírű. A 180 x 180 cm méretű festmény 1908/09-ben készült, és szerelmespárként

ábrázolja Klimtet múzsájával, Emilie Flögevel. *A csók* valószínűleg Ausztria legértékesebb műalkotása. Lenyűgözőek Klimt női arcképei is, amelyeket ugyancsak a Felső-Belvedereben tekinthetünk meg. Az idén 300 éves Belvedere épületegyüttes történetét mutatja be egy időszaki kiállítás. Kísérőtanárként tartottunk ismertetést a diákjainknak: Kenyeres Ildikó a történelmi háttérrel, én pedig (Szécsiné Tamasi Katalin) pedig a művészettörténeti vonatkozásokról. Nagyszerű élmény volt a parkban sétálni, a monumentális épületegyüttesről nem győztünk elég fotót készíteni.

Pénteken néhány diákunk home office-ban dolgozott vagy csak később kellett elindulniuk vagy hamarabb hazaértek. Az irodában dolgozó gyerekek a Rómer Museumban (Bécs római korát bemutató kiállítás) készítették a projektfeladatukat, velük tartottak azok a gyerekek, akiknek nem kellett pénteken munkába menni. Mi tanárok az Albertina Modernben és a Musikvereinben jártunk ezen a napon. Az Albertina Modernnel 2020-ban megnyílt a második helyszín, amely azóta Bécs elsőszámú modern és kortárs művészeti múzeumának számít.

AZ ALBERTINA újraindításának 20. évfordulójára egy kétrészes, különleges metszeteket bemutató kiállítást szerveztek: **Dürer, Munch és Miró** a főépületben, valamint **Andy Warholtól Damien Hirstig** az ALBERTINA MODERN-ben.

A Musikverein: a világon sok millió zenebarát ismeri a bécsi Musikvereint a világ egyik legnagyobb hagyománnyal rendelkező koncertházaként, amelyben elsőrangú művészek vendégszerepelnek. A Karlsplatzon, a Ringstraße díszkörütnél közelében álló, görög templomra emlékeztető épületet Theophil Hansen 1870-ben építette historizáló stílusban, oszlopokkal, oromzattal, domborművekkel. A Musikverein nagyterme, amely Aranyteremként is ismeretes, pompázatos kialakításáról híres. A mennyezeten például Apollón és a múzsák nyugózik le a tekintet, az oszlopok antik nőalakokat ábrázolnak. A terem látványához hasonlóan akusztikája is egyedülálló - az ottani hangélménynek nincsen párja a világon. Az Aranyteremben rendezik meg minden évben a Bécsi Filharmonikusok újévi koncertjét milliós nagyságrendű közönség számára, hiszen a koncertet a tévécsatornák világszerte közvetítik. A Musikverein az év többi 364 napján is csúcshangverseny koncertek színhelye. De már régen nem számít kizárólag a klasszikus zene szentélyének. Péntek délutánra végre elviselhető időnk lett, megszűnt az eső, így a gyerekek végre elmehettek szabadprogramra, ennek nagyon örültek, de természetesen 6 órakor az étteremben közös vacsora volt.

Sajnos nem minden étel nyerte el a tetszésünket, mert rengeteg zöldséget kaptunk, húst egyáltalán nem, a halszerű, hússzerű vegán ételek nagyon idegenek voltak számunkra.

Egyszer kaptunk a magyar paprikás krumplihoz hasonló ételt, ami előhozta az otthoni ízeket. A legtöbben nem ették meg a vacsorát, mint ahogy a dobozban kapott készételeket sem: ízük, állaguk nem volt jó. Így a kebabosokról, döneresekről híres külváros a magyar diákokat vonzotta ismert ételeivel.

Szombaton az iroda nem szervezett programot, így mi, tanárok találtuk ki, mivel töltsük az igazi tavaszi időben a hétvégét. A Haus des Meeres Bécs legnagyobb akváriuma, úgy döntöttünk, megnézzük. A Tengerek Házában az egész világból származó édesvízi és tengeri halakat tekinthetünk meg. Ausztrál élményvilág, egy 360 fokos cápamedence, az Atlanti alagút, a hullámtörő szikla, a Trópusi ház, a Madagaszkár rész, a Krokkipark, és még több látnivaló biztosította az állati jó élményeket. Több mint 1000 hal – szirticápa, rája, doktorhal, korallsügér, tisztogató ajakoshal – található a 7. emeleten, a 360° cápamedencében. Ez a 120 m² felületével a legnagyobb medence a Tengerek Házában (és Ausztriában!) és körbejárható, „kizárólag üveg akvárium”. Olyan betekintést nyújt, mint egy merülés során. Az úgynevezett Madagaszkár rész, amelynek van egy belső és egy külső kifutója, egy vékonycsíkos mongúznak valamint egy óriásteknősnek, és három komodói varánusznak ad otthont. A földszinten végig haladhattunk a tíz méter hosszú Atlanti alagúton: ez egy cső, amely egy 500.000 literes medencén vezet végig, amelyben az Atlanti-óceán halvilága csodálható meg – a korallsügérektől és a sasrájáktól a dajkacápákig. A legmulatságosabbak a levélhordó hangyák voltak...A legfelső emelet egy hatalmas üvegterasz, ahonnan egész Bécsset lehet látni. Az épület a második világháború idején épített úgynevezett flaktoronyban (légvédelmi toronyban) kapott helyet.

A Tengerek Háza után mindenki sétálhatott a Mariahilferstrassén. Mi tanárok sétáltunk a Parlament, a Városháza, a Volksgartenben és a Burggarten felé, bementünk a Nemzeti Könyvtárba és az Augustinerkirchébe, ahol 200 éven keresztül a Habsburgok szívét helyezték el. (A telefonom minden nap megdicsért, teljesítettük a minimum 10 000 lépést!)

Vasárnapra szervezett az Aus Training számunkra programot: Horváth Áron volt az idegenvezetőnk a városi túrán, aki Bécsben tanuló földrajz szakos egyetemista. Az U3 metróval a Herrengasséig utaztunk be, ahonnan Bécs történelmi városközpontjának felderítésére indultunk. Meghatottan álltunk Gróf Széchenyi István szülőháza előtt, a Magyar Nagykövetség épületéről büszkén hallhattuk, hogy az egyik legszebb épület a városban. A túra a Szépművészeti Múzeumban folytatódott. A gyönyörű épület mennyezetfreskóját Munkácsy Mihály készítette. A páratlan gazdag múzeum képtára a nyugati művészettörténet

számos remekét őrzi, köztük Raffael Madonna a zöldben, Vermeer A festőművészet című alkotását, Velazquez képeit a Habsburg család gyermekeiről, Rubens, Rembrandt, Dürer, Tizian, Tintoretto mestermunkáit, sőt a világ legnagyobb Bruegel-gyűjteményét is. Az antik és egyiptomi - orientalista gyűjtemény régmúlt idők titokzatos kultúráinak kincseivel bővölt el minket.

Vasárnapra nyári meleget kaptunk, a túrától, művészeti élménytől, a meleg időtől elfáradva érkezünk haza vacsora után a szállásunkra, amelyet addigra kitakarítottak, friss ágyneműt, törülközőt kaptunk, tiszta illat várt minket. Így már szép időben, eső nélkül, kulturális élménnyel tele indulhatnak neki gyerekeink a második hétnek, a munkának.

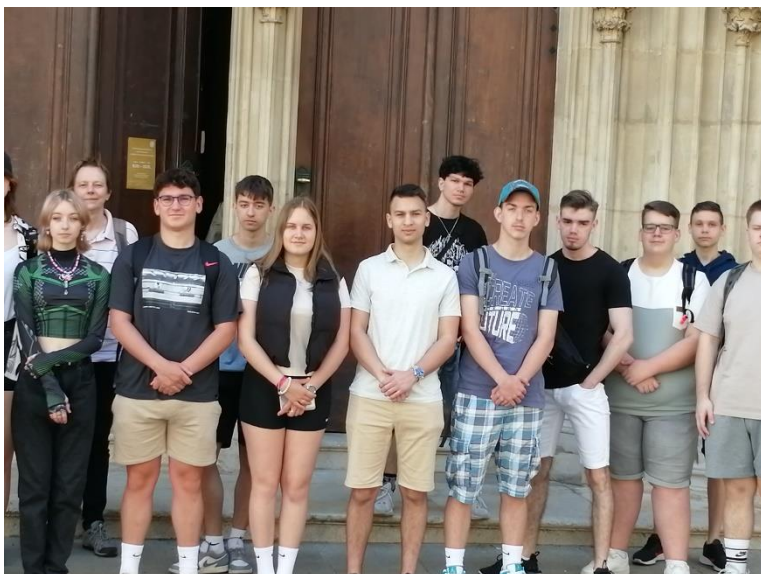
Mi tanárok is megterveztük a következő hetünket, ugyanolyan lelkesedéssel várva a Habsburgok nyomában tervezett kirándulásunkat, mint a kertészgyerekek munkahelyének meglátogatását.....

Szécsiné Tamasi Katalin

Kenyeres Ildikó

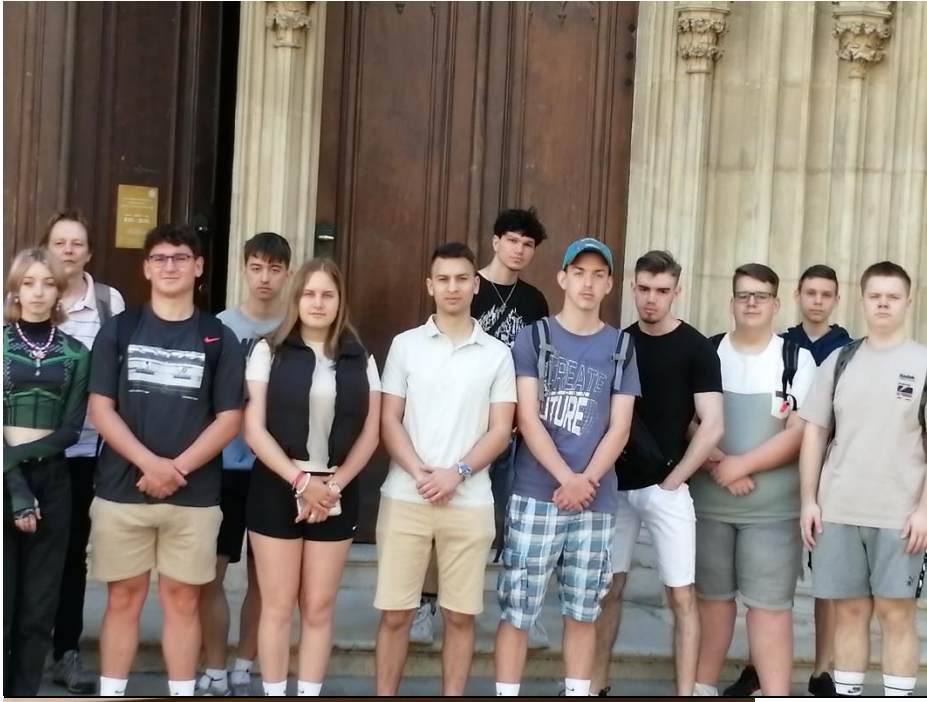
Bécs, 2023. 05. 21.

Galéria: Hol készülhettek? Reméljük, a beszámolóból kiderül!

Május 22: hétfő

A második hét elejére nagy nehezen kialakult, kinek, mikor kell indulnia a munkába és mikor érkeznek haza. Még így is adódott megoldandó feladat a munkahelyekkel kapcsolatban, hiszen a MIBAG olyan építőipari vállalat, amelyik sok helyszínen dolgozik, így a mi gyerekeink is egyik napról a másikra újabb címeket kaptak, ahová el kellett jutniuk reggel 7 órára vagy fél nyolcra. Természetesen a legjobb útvonal kiválasztásában segítettünk, megbeszéltük a fiúkkal. Nem kis kihívás ez!

Sajnos az első héten jelentkezett étkezéssel kapcsolatos gondjaink nem oldódtak meg, az első héten optimistán reménykedtünk abban, hogy az ebédre érkező Gourmet dobozos ételek ehetőbbek lesznek és a vacsorahelyszínen, a Delicious étteremben is kapunk végre húsos ételt, a vegán, reformételeket megváltoztatják. A bécsi összekötőnkkel és a budapesti kapcsolattartónkkal is több emailváltás, telefonbeszélgetés történt ebben az ügyben. Sajnos az egész hetünket befolyásolta ez a téma. Hétfőn tehát mindenki elment a munkába, mi pedig az Aus Training irodába utaztunk el meetingre, ahol megbeszéltük a felmerülő problémákat a gyerekek munkahelyével, időbeosztásával, a csoport étkezésével kapcsolatban. Mindezek után vacsora az étteremben: vegán Chili con carne volt, amihez kenyeret próbáltunk kérni, de „nem járt hozzá.” Nem esett túl jól sem nekünk, sem a gyerekeknek.

Május 23. kedd

Reggel szokás szerint az 1 metrómegállóra lévő pékségbe ment el 2 diákunk a reggeliért, amikor visszaértek, kiosztottuk mindenkinek, majd késve, de megérkezett a Gourmet szállítmány, odaadtuk a gyerekeknek a dobozos ebédet, így mindenki elindult munkába. A kertészeinknek összeszedtük egy szatyorba a rengeteg salátát, amit nem tudtunk megenni (minden dobozos ételhez mindenki kap salátát és esetes öntetet), kivitték a gazdaságba, ahol dolgoznak, megetetni a nyulakkal. Miután mindenki elindult munkába, mi is nyakunkba vettük a várost, meglátogattuk a kertészeinket, 6 diákunk dolgozik a Land in Sich farmon. Ki akartuk próbálni az útvonalukat, mert a Wien Mobil alkalmazás sok variációt ad ki, négy átszállással 50 perc alatt jutnak ki. Mi találtunk egy másik útvonalat, ami időben nem rövidebb, de kevesebb az átszállás és kényelmesebb. (Lehet, hogy az Aus Training munkatársai is megtalálhatták volna.) A farm nagyon nagy, sok állatot gondoznak, rengeteg haszonnövényt termesztnek. A gyerekeink kapálnak, istállót takarítanak, öntözőnek ásnak árkot, dudvát szednek. Megismerkedtünk a tulajdonossal, aki nagyon elégedett volt a gyerekeinkkel.

Délután 17 órára Theó, az Aus Training kapcsolattartója és egyben 3 építészünk munkaadója egy különös városrészbe invitálta a gyerekeket, ahová Kenyeres Ildikó tanárnő is elkísérte őket: a bécsi bérlakásprogram egyik helyszínén hallgatták az egykori/ jelenlegi lakók élményeit.

Én pedig vacsorázni kísértem a többieket: sajnos megint hideg salátát kaptunk vegán „hússal”, azaz húspótlóval. Ekkor döntöttük el, hogy újra írunk emailt az illetékeseknek, nagyon sok bosszúság után apró eredményeket értünk el a vasárnapi tanárváltásig. Pl. kapunk ezentúl kenyeret a vacsorához, pizzát is fognak rendelni, mi választhatjuk ki a dobozos ételeket a felkínált lehetőségek közül. Megjegyezzük, az étlapon hús nélküli, gluténmentes, laktózmentes ételek szerepelnek, igen furcsa felajánlani a választás lehetőségét.

Május 24. szerda

Reggel a szokásos napirend szerint elmentek a gyerekek a metróval a reggeliért (édes csiga és sós stangli a választék, de nem mi választjuk, hanem már megrendelték előre számunkra), majd vártuk a Gourmet szállítmányt, amely rendszeresen hiányosan érkezik, kiosztottuk a gyerekeknek az ennivalót. Elcsomagoltuk szokás szerint az 5 építészünk másnapi hidegcsomagját, hiszen ők az első naptól kezdve olyan helyen dolgoznak, ahol nem tudnak ételt melegíteni, ezért az előző nap megkapják a másnapi hideg ételcsomagjukat. (Nagyon kevés ez is, ráadásul már nem friss nekik másnap.) Ez a nap teljes egészében azzal telt számunkra, hogy megpróbáltuk észszerűvé tenni az ételrendelést. Sok bosszúság ért minket, például megtudtuk, hogy az osztrákok tavasszal áttérnek a salátaevésre, ezért ezt mi is megtehetjük.....

A két hét alapján az a benyomásunk alakult ki, hogy a fiatal, jószándékú bécsi összekötőnk tapasztalatlan volt egy ilyen létszámú csoport ellátásának gazdaságos megszervezésében. Tudjuk, hogy Bécs drága város, a költségvetés szűkös, éppen ezért lett volna fontos az ellátás körültekintőbb megszervezése. Ráadásul a Gourmet előre csomagolt ételei is sokkal rosszabb minőségűek lettek a novemberben tapasztaltakhoz képest.

Köszönjük a budapesti összekötőnk segítségét, amelynek köszönhetően apróbb változásokat sikerült elérni a hátralevő két hétre.

Este fáradtan érkeztek haza a gyerekek: építési törmeléket, hordtak, ástak, gyomláltak, sérült házakban bontottak..

Este megint nehezen elfogadható vacsora volt: Pasta al Limone: citromos tészta.

Május 25. csütörtök

Az első hét beszámolójában írtunk arról, hogy nagyon hideg és rossz idő volt, esett az eső 6 napon át. Utána hirtelen meleg lett, 2 nap alatt 25 fokig emelkedett a hőmérséklet, erős lett a napsütés. A gyerekek megörültek a jó időnek, a munkahelyen meleg lett, levetköztek, leégtek, megviselte a szervezetüket ez a hatalmas időjárás-változás. Sajnos lett is eredménye, egyik diákunk enyhe napszúrást kapott, így újra meglátogattuk az orvosi rendelőt, illetve látogattuk volna, ha az egy óras utazással elérhető rendelőben lett volna orvos. A helyettesítő rendelőt ügyesen megtaláltuk, de ott nem látták el a gyerekünket, mert nem terjedt ki a szerződése külföldiek ellátására. Így telefonos segítséget kértünk a bécsi kapcsolattartónktól, aki két orvosi címet adott nekünk, mindkettő 10-15 perc sétára az apartmantól, ahol lakunk. (Miért is kellett akkor eredetileg 2 órát utazgatni, sorba állni még kettőt egy távoli rendelőben?-költői kérdés) . A beteg gyerek annyira elfáradt, hogy hagytuk aludni és délután futottunk neki újra a rendelőnek: szerencsére ágynyugalmat, folyadékot, pihenést rendeltek neki, másnapra jobban is lett. Vacsora: „műhal”, de legalább sült krumplival és lepénykével, legalább a krumpli idézett egy kis változatosságot, hal viszont vegán.....

Május 26. péntek

A gyerekek különböző időbeosztásban dolgoznak, vannak, akik 3 napot dolgoznak, de késő délutánig, van, aki 5 napot, van, akiknek változik szabálytalan rendben. Így pénteken maradt itthon diák, volt, akik konditerembe ment el, mi pedig azt terveztük, a többi itthon maradéval kirándulunk, de másképp lett: 6 és fél órán át tartó orvosi rendelő és kórházlátogatás. Egyik diákunk bokája sérült meg, rosszul lépett, reggelre feldagadt, fájlalta. Felkerestük az orvost, most már rutinosan a hozzánk pár percre lévőt, de nem tudta pontosan megmondani, milyen mértékű a sérülés, beutalta a gyerekünket Meidlingbe, a traumatológiára. Amikor megérkeztünk (csekély 60 perces út), legalább 50 beteg volt előttünk, délután 3 körül kapott bandázst a lábára, és egy receptet, mellyel be kellett (volna) szereznünk egy erősebb rögzítést kb. 170 euróért. Ezt nem vállaltuk, a szülők otthon vásároltak egyet és szombaton elhozták a fiúnak. Reméljük, már nem lesz gond vele, azóta sokat sétált velünk, bírja a terhelést.

Vacsora: paradicsomos rizs zöldséggel (nem volt sikere).

Természetesen a tervezett kirándulás elmaradt, hiszen reggeltől késő délutánig az orvost jártuk.

Nem hagytuk, hogy ez a negatív élmény zárja a napunkat, a csoporttal bementünk este a belvárosba, megvártuk, hogy sötét legyen, megnéztük az esti Bécs fényeit, egy kis helyismereti tájékoztatót hallhattak a nevezetességekről. Este értünk haza, nagy élmény volt, csodás képek készültek.

Május 27. szombat

Reggel mindenki tovább alhatott, hiszen nem kellett senkinek 7 órakor pékségbe metrózni, sem munkába menni. 9 órakor indultunk a Hundertwasser házat és a Kunsthaust megnézni. Végre mi is kimozdulhattunk, nagyszerű élmény volt.

A **Hundertwasser-ház** egy társasház Bécsben, melyet Friedensreich Hundertwasser tervezett. Bécs 3. kerületében található, a Kegelgasse 34-38 szám alatt.

A házat 1983 és 1986 között építette Joseph Krawina és Peter Pelikan. Újdonsága a hullámzó, egyenetlen padló, a tetőt fűvel és földdel fedték be, és nagy fák nőttek ki a szobákból, az ágaik az ablakokon nőttek ki. Hundertwasser nem fogadott el fizetséget a ház megtervezéséért, mert szerinte már az megérte, hogy nem épül a helyére valami csúfság.

A házon belül van 52 lakás, 4 iroda, 16 privát, és 3 közös terasz, valamint összesen 250 fa és bokor. A Hundertwasser-ház Bécs egyik leglátogatottabb épülete, ami Ausztria kulturális örökségének is része lett. Hundertwasser mester megvásárolta az egykori Thonet bútorgyárat és teljesen átépítette a rá jellemző stílusban. 1991-ben nyílt meg két emeleten állandó Hundertwasser kiállítással, két másikon pedig ideglenes kiállítások tekinthetők meg. A földszinten kávézó és üzlet található. Ezt is megnéztük.

Utána szabad program volt mindenkinek, hiszen sok szülő jött látogatóba: hozták otthonról a finomságokat, legfőképpen a húsos ételeket, amit nagyon hiányolnak a gyerekek az eddigi 2 hét étrendjéből.

Mi tanárok kilátogattunk a Városi sírkertbe, ahol sétáltunk és megnéztük Beethoven, Mozart, Strauss síremlékét, híres színészek, énekesek sírja mellett mentünk el. Sokáig álltunk Falco síremléke mellett: rengeteg virág borítja különleges síremlékét. (Az édesanyja is itt nyugszik.)

A gyerekek közben takarítottak, rendet tettek a szobában, levitték a szemetet, mostak, hiszen az az egyezés, minden szombat este nagytakarítás van.

Vacsora: ki tudja, minek köszönhető, de 15 napja vagyunk itt és ezen a napon kaptunk először húst, mégpedig bécsi szeletet zsömlében. Nem akartunk hinni a szemünknek! Este szobaszemle volt, a gyerekek szépen elpakoltak, várjuk az ágyneműcserét, bár nem tudjuk pontosan, hogy holnap (Pünkösd) megtörténik-e.

Május 28. Vasárnap:

Délelőtt kimentünk ketten az érkező kollégáinkért a Főpályaudvarra, megbeszéltük a legfontosabb eseményeket, meglátogattuk a gyerekeket, elköszöntünk tőlük és utaztunk haza.

Nagyon szép 2 hetet töltöttünk ebben a gyönyörű városban, nagyszerű szálláshelyen, kedves, szorgalmas, jó humorú gyerekek között.

Úgy hisszük, erre fogunk mindig visszagondolni és nem arra, hogy tavasszal nekünk is inkább a zöld és vegán ételek adjanak erőt a munkánkhoz, még ha nem is fizikai munkát végzünk! A humor mindig velünk van, segített.

A csoport tagjai jól érzik magukat Bécsben, szívesen vesznek részt a különböző programokban, a munkahelyükön megállják a helyüket, egymással nagyon jó viszonyban vannak.

Bécs, 2023. 05. 28.

Kenyeres Ildikó

Szécsiné Tamasi Katalin

tanárok

Bécsi mobilitás 2023

2023.május 28. vasárnap

A szülők által küldött ételekkel 6.57-kor felültünk a Hortobágy EC- re. Bécsben a Hauptbahnhofon a kolléganőink és 2 tanuló várt bennünket.

A szálláson megtörtént a dokumentumok átadása-átvétele, részletes információkat kaptunk a szállással, a programszervezéssel és az étkezéssel kapcsolatban. A tanulók munkába indítása, az ételek elosztása, az esti megérkezés elsöre bonyolult feladatnak tűnt, de várakozásunkon felül gyorsan belejöttünk ebbe a valóban bonyolult és sok időt igénylő feladatsorba.

A gyerekek a napot pihenéssel töltötték, mert nagyon fáradtak a kimerítő munka miatt. A kolléganők kikísérése után, berendezkedtünk az apartmanban és igyekeztük felderíteni a tömegközlekedési lehetőségeket. Átolvastuk a vaskos dokumentációt,

felosztottuk egymás közt a

feladatokat.

Vacsora előtt tartottunk a diákok számára egy meetinget, amikor a szokásokat és az elvárásainkat megbeszéltük. A vacsorát együtt költöttük el, ami egy borsós - sárgarépás egytálétel, ami inkább egy paradicsomlevesre hasonlított, de ízre nem volt rossz. Vacsora után szabadprogramot kaptak a gyerekek. Villanyoltáskor végigjártuk a szobákat, meggyőződve mindenkinék a testi-lelki jóllétéről.

2023. május 29. hétfő

Az ünnepnap miatt a szokásoshoz képest későn, 9 órakor vettük át a reggelit és az építészek másnapi ebédjét. A gyerekek sokáig aludtak, kihasználták, hogy végre kipihenhetik az előző hét fáradalmait.

Ma pizza ebédet kaptunk, hosszas fejtörést okozott a pizza igazságos elosztása, mivel 17 főnek 10 darab pizza érkezett 3 ízben. A vegetáriánus nem aratott nagy sikert a gyerekek körében, de a kialakult családi viszonyoknak köszönhetően, senki nem méltatlankodott és nem is maradt éhen. Szomorúan szembesültünk azzal a ténnyel, hogy a gyerekek rengeteg pénzt költöttek az

elmúlt két hétben ételre, ezért szinte csak ingyenes programokban gondolkodhattunk számukra. Szerencsére az egész jó helyismeretünknek köszönhetően eszünkbe jutott a Duna-torony.

Így aztán kora délután együtt indultunk a DonauTurmhoz.

Az építmény 252 méter magas, két gyorslift, 35 másodpercnyi menetidő: 155 méter magasból, a Duna-torony kilátóteraszáról a legjobb kilátás nyílik Bécsre. A 360 fokos körkilátás lélegzetelállító. A saját tengelye

körül forgó torony-vendéglőben, valamint 170 méter magasságban a torony-kávézóban életre kelt az 1960-as évek stílusa. A kül- és beltéri kilátó platformokon 155 méter magasságban elhelyezett interaktív panoráma képernyők nyolc nyelven tájékoztatnak a környező látnivalókról. De a legnagyobb élmény a kilátás, amit többen megcsodáltak a csoportból. A 14.40

Eurós belépőt nem mindenki engedhette meg magának, ők a torony körüli hatalmas és rendezett parkban focival töltötték az időt. Nagyon hangulatos volt, ahogy a csodálatos időben a kisvonaat elzötyögött

mellettünk.

Hazaindulva lesétáltunk az Alte Donauhoz, megnéztük a szabadstrandolókat. Éppen vacsorára értünk vissza. Éhesen és jól elfáradva, hiszen 10000 lépés volt a lábunkban.

A menü Penne Caprese néven futott, ami sajnos feltét nélküli olajos tésztát jelentett.

Este átbeszéltük a holnapi munkanappal kapcsolatos teendőket.

2023. május 30. kedd

A kertészetben dolgozó lányok korán hozták a reggelit. Borzasztó önállóan és felelősségteljesen, hiszen tudják, hogy a többiek ellátása is rajtuk múlik ilyenkor. A gyerekek nagy örömeire 2 darab, nagyon laktató péksüteményt kaptak fejenként.

Megérkeztek a másnapi szokásos ételdobozok

a salátákkal és az építészek hidegcsomagjaival.

16 órára Theo Gambonhoz az AusTraining összekötőjéhez voltunk hivatalosak meetingre.

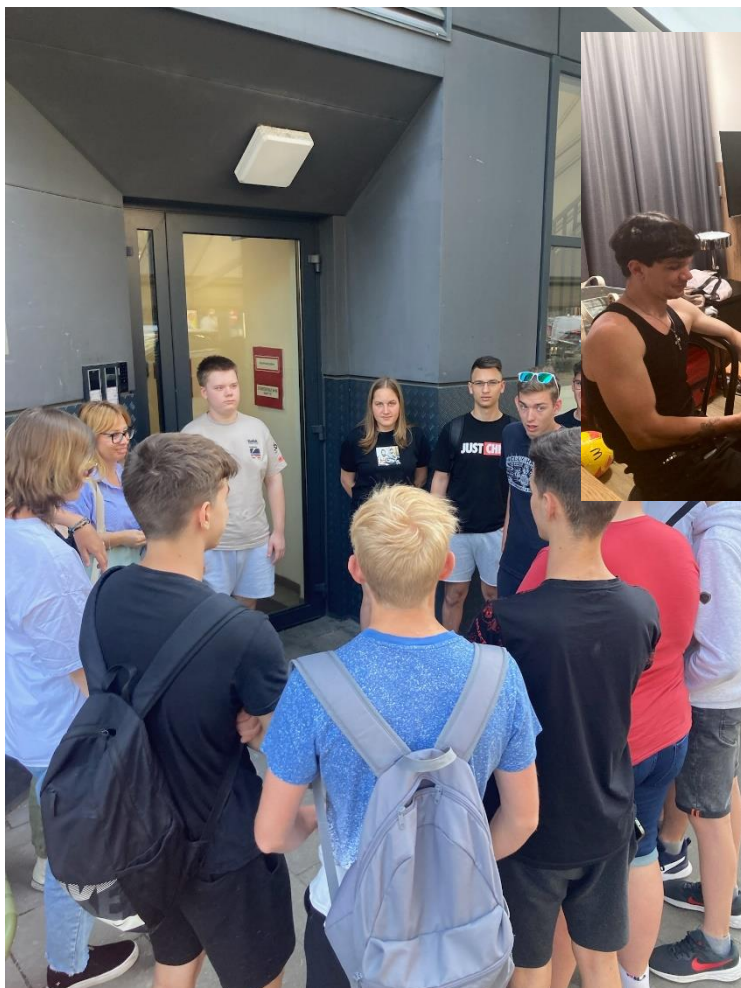

A fiatalemberben egy nagyon kedves, segítőkész személyt ismerhettünk meg. A közel két órás megbeszélés során kiderült, hogy az ételek minőségén, beszerzési helyén már nem lehetett változtatni a segítőnk igyekezte ellenére sem. Ekkor elhatároztuk, hogy a gyerekek hozzáállásán próbálunk alakítani, hogy ne negatívan álljanak az ételhez.

Vacsora előtt találkoztunk a gyerekekkel egy kis beszélgetésre az étterem előtt. Kedvesek és kommunikatívak voltak.

A vacsora currys egytálétel volt, a gyerekek számára idegen ízekkel, mégis sokuknak jól esett a meleg étel. Vacsora után is igénylik a beszélgetést velünk, csak "felugrottak" a szobánkba és ott is ragadtak nálunk. De időben fekszenek, mert tudják, hogy korán kell indulniuk a munkába.

2023. május 31. szerda

A 7 órás szállítmány után kiosztottuk a reggelit, munkába indítottuk a kis gyakornokokat. Az ebéd az előzőekhez képest finomnak bizonyult alaszkaifilés tőkehalfilé.

Előző este jelezték az egyik szoba fiú lakói, hogy eltört a wc-deszkájuk. Ezt továbbítottuk Théo felé, aki intézkedett és még aznap orvosolták a hibát.

Mi kimaradtunk a szervezett városnéző túrából, ezért önszorgalomból elindultunk megnézni a nevezetességeket. Lenyűgözött minket a város lüktetése, a tradíció és modernség egymás

mellett élése, a MAK sokszínűsége.

Vacsorára szerencsére mindenki hazaért. Két építészünk este kapta az örömteljes hírt, hogy másnap nem kell menniük dolgozni, mivel a munkáltatójuk Bécsből nagyon távol tevékenykedett.

Ezt jeleztük Théo felé, ezért ő külön feladatot adott a

fiúknak
csüörtökre,
hiszen a
programnak nem
az a célja, hogy a
tanulók a
szálláson
üldögeljenek.

A vacsora
krumplis

hagymás nokedli volt kenyérrel.

Ez egy szénhidrát-dús ételnek bizonyult, mely után jól esett a séta.

2023. június 1. csütörtök

A szokásos reggeli rutin után az utolsó tanuló, Ákos is elindult dolgozni. A kertészek 3 átszállással jutnak el a munkahelyükre, három különböző tömegközlekedési eszközzel, így tönkremehetné az egész napjukat, ha kimarad egy járat. De nem ezeknél a gyerekeknél! Miután tájékoztattak minket a tényről, azon nyomban a megoldásra törekedtek és 2 percen belül találtak alternatív útvonalat. Természetesen állandó kapcsolatban voltunk velük, de - ahogy az összekötőnk, Théo is hangsúlyozta- a program célja a kompetenciák fejlesztése, mint az önállóság, problémamegoldás. Ez maximálisan teljesült jelen esetben, hiszen végül időben beértek a munkahelyükre.

Lajos és Norbi közben elindult a Műszaki Múzeumba (Technisches Museum Wien), hogy a szakmájukhoz kapcsolódó képanyagot gyűjtsenek. Több mint 50 képet készítettek a látogatás során, sok élménnyel gazdagodva tértek vissza délután a szállásra.

Időközben mi is elindultunk, hiszen ismét meghívásunk volt az Austraining irodájába. Az itt dolgozó három építész(irodisták) tartott

prezentációt az első két hét

projektfeladatáról. Ide rajtunk kívül meghívták az iroda többi dolgozóját is.

Fantasztikus volt látni, hogy a gyerekeknek mennyit fejlődött a nyelvtudásuk ennyi idő alatt is. Valamint az is nagyon pozitív élmény volt, hogy a tutoruk és a többi dolgozó is partnerként kezelte őket, komolyan, de nagyon támogatóan segítve a fejlődésüket. Igazán büszkék voltunk a három diákunkra.

A vacsora zöldséges kuskusz fetasajttal, amit többen nagyon ízletesnek találtak.

Úgy éreztük, a gyerekek kezdik elfogadni a számunkra idegen ízeket, ételeket.

2023. június 2. péntek

Sokan maradtak itthon, hiszen többen olyan feszítetten, sok órában dolgoznak, hogy heti három vagy négy napban is összegyűlik a kötelező óraszámuk. Ennek köszönhetően viszont nagyon fáradtak, így rendkívül hálásak, ha egy kicsit tovább alhatnak. A reggeliért így az előző napi múzeumlátogatók indultak.

A délelőttbe belefért a mosás, takarítás, rendrakás. Körbenéztünk van -e hiányuk tisztítószerekből. Mi ketten egy kvízen dolgoztunk, aminek célja a csapatépítés és az elkövetkező programok tudatosabb megélése a gyerekek részéről, illetve a városismeretük bővítése. Ezt a Classroomban osztottuk meg és szobánként lehet versenyezni a nyereményért. A tanulók lelkesen fogadták a kezdeményezésünket.

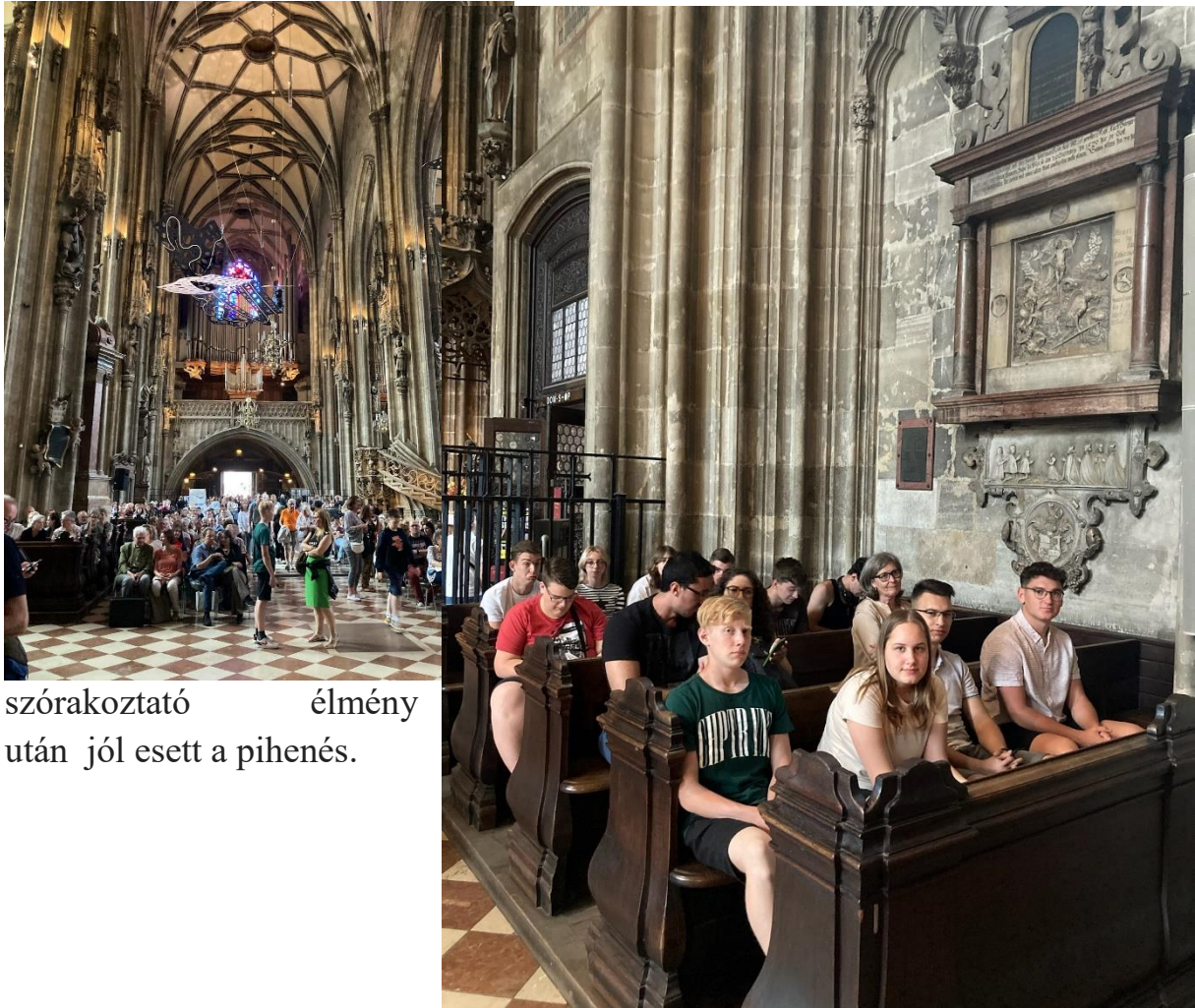
Szegényes spagetti pomodoro vacsora után együtt indultunk be a városba metróval.

Templomok éjszakája volt a program. Lange Nacht der Kirchen

Közel 200 helyszínen zajlott ez a rendezvény, mi egy igazán felemelő műsort választottunk.

A Stephansdomban Ausztria legnagyobb létszámú gospel kórusának műsorát hallgathattuk meg, ahová jelen esetben "csupán" 80 fővel érkeztek. Egyházi zene mellett megfértek a könnyűzene klasszikusai is. A színvonalas és

szórakoztató élmény
után jól esett a pihenés.

2023. június 3. szombat

Reggeli után nagyon tartalmas, egész napos programmal készültünk. Délelőtt Bécs 16. századi eredetű piaca, a Naschmarkt volt a cél, ahová

együtt villamosoztunk. Ez az utazás rendkívül érdekes az épített környezet szempontjából, hiszen három kerületen át vezet az út, a külső bevándorlók lakta résztől az osztrák bérházakon át a turistákkal teli belváros építészeti csodáiig.

A Karlsplatznál
leszállva A
szecesszió házáig
sétáltunk.

Itt egy kicsit
bemutattuk a
Naschmarkt
felépítését, felhívtuk
a figyelmet a
környező épületek
homlokzatára és 2

óra szabadidőben belevetettük magunkat a kulináris élvezetekbe.

Karlsplatz metró aluljáróban megmutattuk a gyerekeknek a kanadai művész,

Ken Lum installációját, melyen a Pi számjegyei 130 méteren keresztül jelennek meg. Emellett a visszatükröződő vitrinekben 16 különböző statisztikai adat hívja fel a figyelmet a világ problémáira. Például itt a piros számláló folyamatos pörgése a népességnövekedés mutatja.

Innen indultunk tovább, fél 2-kor kaptunk időpontot Schönbrunnba. Ez volt az Erasmus pályázat harmadik kötelező programja számunkra. Az odajutás és a jegyvásárlás is nagyon gördülékenyen ment, hála az összekötő gondos előkészítő munkájának.

Az Imperial túrán vehettünk részt, ami a legrövidebb útvonal a kastélyban, ezt nehezményezték a gyerekek. Rendkívül érdekes volt az audioguide-os magyar nyelvű ismertetés, szívesen

megnéztük volna a kastély összes szobáját.

Kárpótolt viszont minket az, hogy a kert teljes virágos pompájában ragyogott és csodálatos időnk volt. Néhányan még ahhoz is éreztek erőt magukban, hogy felmenjenek a Gloriette-hez.

Innen együtt indultunk vissza a szállásra, egy óra maradt a pihenésre a vacsora előtt.

A vacsora végre hazai ízekre emlékeztetett, virslis-borsós egytálétel, az üres tányérok is ezt bizonyítják.

Voltak, akik még a parkba mentek rögzíteni. Ebből is látszik, hogy jó ötlet volt, hogy hoztunk sporteszközöket számukra.

2023. június 4. vasárnap

Vasárnap délelőtt takarítást kapunk. Előtte össze kell pakolni, ezt ellenőriztük. Ilyenkor a takarítás idejét mindenki a társalgóban tölti. Ma kértük, hogy ebédeljenek meg időben, mert délutánra programot szerveztünk a csoportnak. Kihasználva a bérlet adta ingyenes közlekedési lehetőségeket, felkerestük Kahlenberget, a Bécsi-erdő dombjai közt található hegyet. Az osztrák főváros legmagasabb pontját 483 méter magasságban busszal közelítettük meg, ahol egy kalandpálya, egy 3D íjászpálya, egy obszervatórium, egy tv-torony és a Stefaniewarte nevű kilátó

található. Innen lankák, szőlőültetvények, borteraszok közötti turistaúton sétáltunk vissza Grinzing festői kis városrészéig. Az idő ismét kedvezett a szabadtéri programunknak. A 3 kilométeres szinte végig ereszkedő gyaloglás után a vacsora előtt kicsivel értünk a szállásra.

A jól sikerült napra a vacsora tette fel a koronát, hiszen

igazi gyerekkedvenc, rántott hús sült krumplival volt a kínálat. Természetesen nem hagytunk maradékot és végre elértük, hogy a gyerekek még üldögéltek néhány percet az evés után együtt, a napot összegezve. A tartalmas vacsorával feltöltődve, jó erőben kezdhetik a gyerekek az új, ámde utolsó munkahetet.

Galéria:

Hol készülhettek?

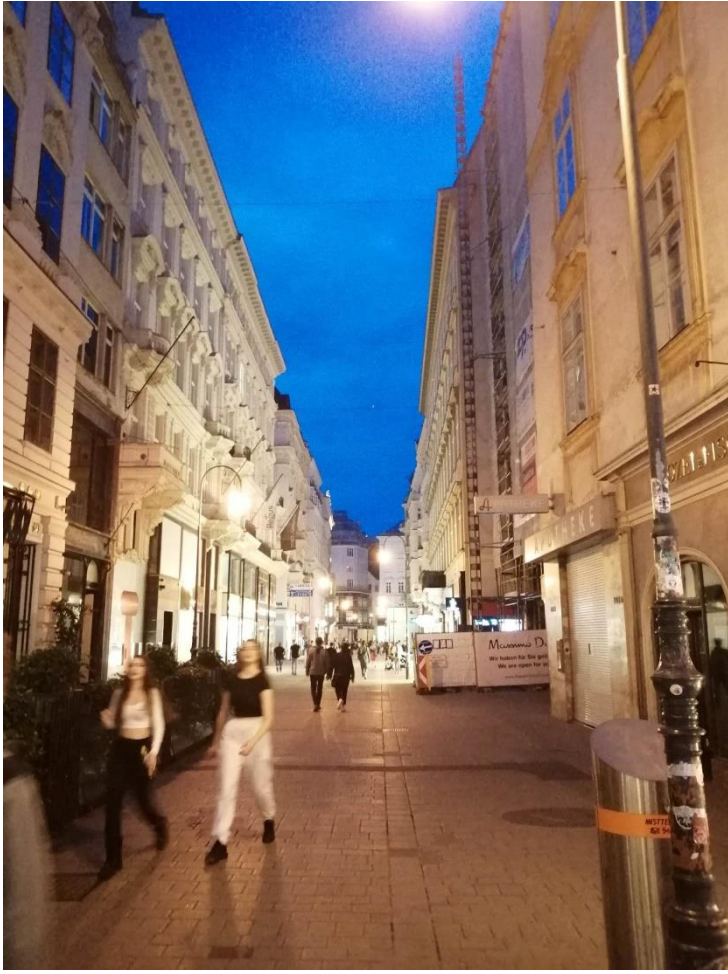

Bécsi mobilitás 2023

Június 5. hétfő

Elindult az utolsó hét, az irodistákon volt a sor, hogy meghozzák a reggelit. Örültünk az előző hetünk beszámolója utáni pozitív visszajelzéseknek a kollégák részéről. A gyerekek elindítása után, megnéztük a Belvedere-t, azt a

pompás barokk kastélyt, amely többek között Gustav Klimt leghíresebb művének, A csók című festménynek ad otthont.

Időközben a 15-ös szobában bútorcsere történt. Amikor az itt lakó építészek hazaértek, felfedezték, hogy a tv csatlakozó bele lett törve a konnektorba. Ezt rögtön jelezték nekünk,

hiszen nagyon fontos, hogy semmiféle rongálás ne történjen a szobákban részünkről, mert akkor elveszik a 30 Eurós kaució. Mi továbbítottuk az

észrevételt Théo felé, aki értesítette az apartmant fenntartóját.

Vacsora előtt egy órával összehívtuk a csapatot a társalgóba. Volt, aki időközben csatlakozott, mert még csak ekkor ért haza a munkából. Előkészítettük a hetet, a teendőket összegeztük, a kéréseket meghallgattuk, ahol

kellett lelket ápolunk.

Együtt indultunk vacsorázni, ahol keleties ízvilág várt ránk. Sajtgombóc rizzsel.

Ezután a kedvezőtlen időjárás miatt mindenki hazatért a szállásra.

Június 6. kedd

A kertészek már 7 előtt visszaértek a reggelivel, kezdődhetett a szortírozás. Közben érkezett az ebédszállítmány is. Reggeli után telefonos kapcsolatban tisztáztuk a dugalj problémájának részleteit Théoval. A délután folyamán szerencsére minden gond nélkül megjavították a hibát.

Napközben elterveztük, hogy milyen programokat kínálunk a gyerekeknek a hét hátralévő két szabadnapjára. Sajnos vacsorára két tanuló nem ért haza a munkából. Elmondásuk szerint azért dolgoztak hosszabban, hogy a csütörtöki szabadnap után

már pénteken ne kelljen menniük. Mindenesetre így nagyon kemény napot tudhattak maguk mögött. Az időjárás sem kedvez nekünk, hiszen eddig a hét mindkét napján a vacsoraidőben óriási felhőszakadás volt. A szállásra visszajutás alatt

esernyővel bőrig áztunk.

Így a gyerekeknek a nehéz munkanap után sincs lehetőségük az aktív kikapcsolódásra, sportolásra, könnyű sétára. Reménykedünk a pozitív változásban.

A

vacsora a gyerekek szerint ízletes, de kevés sonkás tészta volt.

únius 7. Szerda

Többen a csoportból örömteljes napra virradtak, hiszen utolsó munkanapjukat kezdhették. A csütörtöki munkaszüneti nap miatt több munkáltató rövid hetet tartott. Így néhányan a szokásosnál is korábban indultak, hogy be tudják fejezni azt a projektet, amin 4 hétig dolgoztak.

Felhívtuk a figyelmet a dokumentációra, hogy minden papírt írassanak alá a "főnökeikkel", töltsék ki az értékelésüket.

Megvártuk az ebédszállítmányt, majd elindultunk két kitűzött célunk közül ahhoz, amit az építész gyerekek javasoltak. Az U2 metró végállomásánál épül folyamatosan egy "okosváros" Seestadt néven. A gyerekeknek nagyon tetszett, nekünk túl művinek tűnt. Az embernek az az érzése, mintha egy 3D-s makettben sétálna. Szakmai szemmel viszont biztosan sok érdekes megoldást mutat. Nekünk az élet lüktetése hiányzott, elvéve láttunk egy-egy embert, minden túl szabályos. Érdekessége viszont, hogy itt épült fel a világ

legmagasabb fából készült lakóháza, a Ho-Ho Haus, mely 84 méter magas, 24 emeletes és 75%-a fából készült. Megállapítottuk, hogy a különleges szolgáltatások ellenére sem lagnánk itt szívesen, de érdekes élmény volt

számunkra ez a kis időutazás.

Ezután visszaméztünk a városközpontba, a Duna-partot mértük fel, hová tudnánk utolsó este közösen kísértelni, ahol együtt búcsút vehetünk a várostól.

Este menetrendszerűen megérkezett a zivatar. A vacsorához már egy nagyon mókás kinézetű csapat érkezett, mert harmadik nap ázunk el,

már a szárítógép folyamatos dolgoztatása ellenére is csak kevés száraz ruhánk, cipőnk van. A gyerekek lelkesen számoltak be az utolsó munkanap élményeiről, többen komoly kapcsolatokat építettek ki munkáltatójukkal, ami külön öröm, hiszen így igazán hasznosnak érezhették az ittlétet. A rendkívül kalóriaszegény vacsora sem tudta elvenni a gyerekek kedvét, hiszen másnap végre sokáig alhatnak.

Június 8. csütörtök

Ma mindenki sokáig alhatott, hiszen már tegnap megérkezett a mai reggeli, amit ki is osztottunk. A délelőtti pihenéssel, mosással, rendrakással telik.

Folyamatosan figyeltük az időjárást, amely inkább szeszélyes áprilisa emlékeztet, mint júniusra. Ebéd után elindultunk mai programunkra. Két metróval jutottunk el útcélunkhoz, a Praterhez.

Ezt azért is találtuk jó programnak, mert Bécs legnagyobb vidámparkjának területére ingyenes a belépés. Már csak nézelődéssel el lehet tölteni 1,5-2 órát,

elámulni a több mint 250 attrakción, megcsodálni az 1897-es óriáskereket. A gyerekek lelkesen vetették bele magukat a park felfedezésébe. Kevésnek is bizonyult volna a 2 óra szabadidő, ha az időjárás nem szől közbe ismét. Így negyed órával a megbeszélte találka előtt mindenkit beüldözött a zivatar a

bejárat árkádos része alá. Innen szaladtunk a metróig. A sorozatos esőzések miatt mindenki panaszkodott, hogy már nincs száraz ruhája, ezért este a

vacsorához a dresscode papucs lett.

A vacsora paradicsomszósos gnocchi volt, az elmaradhatatlan kenyérrel. Ez nem bizonyult elégségesnek. Mivel az eső elállt, a gyerekek még az étteremben megszervezték a közös "dönerezést."

Vacsora utáni vacsora..

Június 9. péntek

Elérkezett az utolsó alkalom, hogy a gyerekek reggeliért indultak. Meghozták a hétfvégre járó croissant-okat is. Ma már csak a kertészek indultak munkába, de ők is rövidített nappal, mert a munkáltató sütögetéssel akarta megköszönni a 4 hetes munkájukat.

A többi diák az irodisták vezetésével kiutazott Seestadt-ot megnézni.

14.30- ra az Austraining irodájába volt

hivatalos az egész csoport a program zárórendezvényére. Itt egy rövid beszélgetés, összegzés, visszajelzés után megkaptuk a bizonyítványokat. Théo megköszönte a gyerekek és a tanárok munkáját, a csoporttal való együttműködést kiemelkedőnek értékelte.

Szerencsére ezen a napon

- az időjárás-jelentés ígérete ellenére- elmaradt az eső. Vacsora előtt lejárt az általunk összeállított kvíz beküldésének határideje, ezért kiértékeljük

a beérkezett munkákat és az étteremben eredményt hirdettünk. A legjobbak megkapták a nagy doboz gumicukor nyereményt.

A vacsora olasz életérzést idézett. A caprese panini nagyon finom volt, csak

néhány fiú hiányolta belőle a sonkát.

Mivel az utolsó este már a pakolásé, ezért erre a napra terveztünk egy búcsúestét. Vacsora után indultunk metróval. A Duna-part esti fényeit a CopaBeach-en csodáltuk meg. A kikapcsolódást biztosító, folyóparti hely homokos parttal, bárokkal, éttermekkel, gördeszkaparkkal rendelkezik. Itt üldögéltek a gyerekek egy úszó stégen, míg be nem sötétedett, majd együtt indultunk vissza a szállásra.

Június 10. szombat

Esős napra ébredtünk. A reggelink már a szálláson volt, így nem kellett senkinek korán kelnie. Ez az utolsó teljes napunk Bécsben. 9-kor még minden szoba csendes, most van igazán lehetőség egy kiadós alvásra. 10-kor már többen az utolsó ajándékok beszerzéséért indulnak, elköltik maradék euroikat.

Sportolást terveztünk a közeli foci-, röpi-, kosárpályákon, amit sajnos az időjárás megghiúsított. Így valaki az utolsó ajándékvásárlást intézte, mások visszamentek a Praterbe sétálni, ahonnan új barátokkal tértek haza. A délutánt pakolással, rendrakással töltöttük. A vacsora előtt találkoztunk egy összegző, értékelő beszélgetésre a társalgóban.

A meglepően finom vacsora mellé ismét kaptunk zivatart is. A gyerekek az utazás izgalma miatt nehezen tudtak elaludni.

Június 11. Vasárnap

Az idő ismét borús, ennek ellenére mindenki jókedvű. A sok szép élmény mellett a hazajutás közelsége felerősíti a honvágyat.

9-kor végigjártunk az apartmanban, hogy rendben van-e minden. 9:15-kor megérkezett az Austraining asszisztense, hogy ellenőrizze a szobák állapotát.

Miután mindent rendben talált, visszakaptuk a kauciót, amit dokumentáltunk.

Eközben telefonált a buszsofőr, hogy hamarabb érkeznek a megbeszéltnél, sietősen hagytuk el a szállást.

Mindenki boldog várakozással indult útnak immár Magyarország felé.

Jó volt látni a családtagok és a gyerekek határtalan örömét a megérkezéskor. Biztosak vagyunk benne: lesz mit mesélniük.